29/10/2021

Γέρων Θαδδαίος: Έλαβε τη δωρεά της χάριτος του Θεού

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

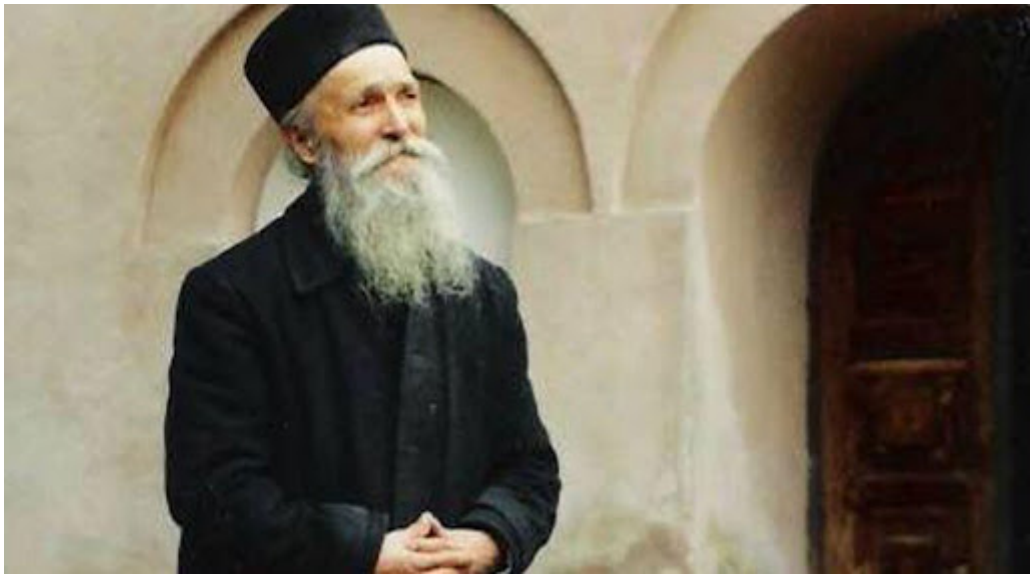

Νόμιζα ότι όλοι οι μοναχοί, οι ιερείς και οι επίσκοποι έχουν τη δωρεά της χάριτος του Θεού, όμως, άνθρωπε, τόσα χρόνια, που πέρασα μέχρι τώρα με τους καλόγερους και τους ιερείς, συνάντησα μόνον έναν καλόγερο που πάνω του φαινόταν η δωρεά της χάριτος του Θεού. Μόνον έναν καλόγερο!

Στους λαϊκούς ανθρώπους που ζουν στον κόσμο με τις οικογένειές τους συνάντησα πολύ περισσότερα πρόσωπα που πάνω τους αναπαύεται η δωρεά της χάριτος του Θεού.

Ερχόταν εδώ σε μένα ένας Βόσνιος από την Μπανιαλούκα, ο οποίος ζει στον κόσμο και ασκεί την προσευχή του Ιησού. Αυτός έχει έναν φίλο από το σχολείο, που είναι οικογενειάρχης, έχει παιδιά, εργάζεται.

Αυτός ο φίλος του δεν ήταν ιδιαίτερα πιστός άνθρωπος, αλλά ήταν καλοκάγαθος, καλή ψυχή. Μια μέρα συζητούσαν και αυτός του πρότεινε: «Γιατί εσύ να μην ασκηθείς στην προσευχή τον Ιησού;» Ο φίλος τον κοίταξε έκπληκτος και απάντησε: «Θα ήθελα, αλλά δεν ξέρω πώς». «Θα σε μάθω εγώ...».

Κι αυτός τον δίδαξε και του έδωσε το κομποσχοίνι.

Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα αυτός ο φίλος του έλαβε τη δωρεά της χάριτος του Θεού και μεταμόρφωσε την προσωπικότητά του και την οικογένειά του. Κι αυτός ο πρώτος, που τόσο καιρό ασκεί την προσευχή τον Ιησού, ακόμα τίποτα…

Μετά από κάποιο καιρό ήρθε αυτός ο άνθρωπος εδώ σε μένα και μου διηγήθηκε:
– Δεν ξέρω, πάτερ, κάποια χαρά με φώτισε και μια απερίγραπτη ηρεμία. Συνέχεια ακούω μέσα στην καρδιά μου: Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλό! Ξέρω πώς ήμουν πριν, ότι σκεπτόμουν διάφορα, τώρα δεν υπάρχει τίποτα από αυτά στο κεφάλι μου. Είχα αμαρτωλές σκέψεις για το γυναικείο φύλο, ήξερα να θυμώνω και για το παραμικρό, αλλά τώρα, δεν ξέρω, δεν μπορώ να θυμώσω. Δεν μπορώ ούτε να σκεφτώ εκείνο που δεν είναι καλό, και όταν θέλω, δεν μπορώ. Δεν ξέρω τι μου συνέβη. Μόνο χαίρομαι, σε ολόκληρο το είναι μου κυριαρχεί κάποια απερίγραπτη χαρά και ηρεμία.

– Έλαβες τη δωρεά της χάριτος του Θεού, του λέω, και θα την έχεις όσο καιρό τη σκέψη σου δεν δέσεις με κάποια έγνοια αυτού του κόσμου. Επειδή αν το κάνεις αυτό, στην αρχή δεν θ’ ακούς πλέον την προσευχή μέσα στην καρδιά σου, και κατόπιν βαθμιαία θα χάσεις την ησυχία και τη χαρά από την ψυχή. Τότε πάλι θα σε βασανίζουν βαριές σκέψεις αυτού του κόσμου, στον οποίο κυριαρχούν οι δαιμονικές δυνάμεις. Αν θέλεις να φυλάξεις αυτή τη δωρεά της χάριτος του Θεού, πρέπει συνέχεια να προσεύχεσαι στον Θεό, ώστε με την προσευχή να απαρνηθείς τις βαριές και θλιβερές σκέψεις από τον νου σου κι έτσι να φυλάξεις αυτή την ηρεμία και τη χαρά που τώρα αισθάνεσαι.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Απόσπασμα από το βιβλίο Γέρων Θαδδαίος, «Ένας πνευματικός της εποχής μας», των εκδόσεων Πορφύρα. Μετάφραση από τα Σερβικά Σβέτλανα Πέτσιν.

Πηγή: pemptousia.gr